

РЕШЕНИЕ

№ 7200

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6844** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Л. Б. Т. от [населено място], подадена чрез упълномощения представител адв. Ч. Т., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 22-1006-000207 от 04.06.2022 г., издадена от младши автоконтрольор към Областна дирекция на вътрешните работи /ОДМВР/ - П., Сектор „Пътна полиция“. С нея на основание чл.171, т.2а, б.,„а" от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на лек автомобил „М. Е240“ с рег. [рег.номер на МПС] . С жалбата се твърди, че оспорената ПАМ е издадена при грубо нарушение на процесуалния и материалния закон и при непълнота на доказателствата. Иска се отмяната ѝ. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - младши автоконтрольор към ОДМВР – П., Сектор „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд - София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт при наличие на правен интерес и в законоустановения срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства от фактическа страна съдът установи следното: На 04.06.2022 г. около 19.25 ч. в [населено място] на [улица] пред № 89 от младши автоконтрольори А. Л. и И. К., извършващи наряд като автопатрул, бил спрян за проверка лек автомобил марка „М.“, модел „Е240“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Л. Б. Т., управляван от Х. П. Д.. След извършена справка с техническо средство РСОД е установено, че Д. е лишен от правоуправление по административен ред със ЗППАМ № 22-4332-001633/11.04.2022 г. На Х. Д. е съставен АУАН за нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП, а на Л. Т., която пътувала в автомобила, в качеството ѝ на негов собственик е съставен АУАН серия GA-615550 за нарушение по чл.102, ал.1, т.1 от ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна и след като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.168, ал.1 във вр. с чл.146 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, приема от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен орган по смисъла на чл.172, ал.1 от ЗДвП, съгласно който принудителните административни мерки по чл.171, т.1, 2, 2а, 4, т.5, б.,„а“, т.6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая издателят на процесната ЗППАМ – мл. автоконтрольор към ОДМВР-П., Сектор „Пътна полиция“, е надлежно оправомощен, видно от цитираната в административния акт и представена по делото заповед № 312з-1237/14.04.2022 г. на директора на ОДМВР-П..

Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички изискуеми по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, в т.ч. фактическите и правни основания за прилагането на ПАМ, чрез посочване на правнорелевантните факти, предвидени в хипотезата на чл.171, т.2а, б.,„а“ от ЗДвП.

От приложената административна преписка се установява, че в производството по издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за нейната отмяна.

При издаването ѝ правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно разпоредбата, посочена като правно основание за издаване на оспорения административен акт - чл.171, т.2а, б.,„а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т.1 или 4 или по реда на чл.69а от Наказателно-процесуалния кодекс, се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ за срок от 6 месеца до една година. Тази ПАМ се прилага и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства. Следователно адресат на този вид ПАМ е собственикът на управляваното превозно средство, както когато той лично управлява автомобила, така и когато автомобилът му е управляван от лице при наличие на горните обстоятелства. При тази нормативна уредба законът изисква от административния орган само да

установи управлението на МПС в някоя от посочените хипотези и неговия собственик. Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

Неоснователно е възражението, направено от процесуалния представител на оспорващата за нарушаване на основен принцип на правото, като административнонаказателната отговорност се понася не от извършителя на нарушението, а от трето лице. Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Именно осигуряването на безопасността на движението е основополагащата цел, която определя отговорността да се носи не само от конкретния извършител, но и от лицето, което е способствало за извършването на това нарушение, какъвто е настоящият случай. Законът допуска засягане на правата на собственика на автомобила именно с оглед постигане на целта, регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 ЗДвП - опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения. При това законът не търси вина. Нарушението е формално, което означава, че не е необходимо настъпването на вредоносен резултат.

Съдът намира, че в случая посочените в нормата материалноправни предпоставки за прилагане на мярката са били налице, изпълнено е изискването моторното превозно средство да е управлявано от лице, което е лишено от правоуправление по административен ред. Субективното отношение на собственика на превозното средство не е елемент от фактическия състав. Видно от представените по делото доказателства, Х. П. Д. на 04.06.2022 г. около 19.25 ч. в [населено място] на [улица] пред № 89 управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „Е240“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Л. Б. Т., която пътувала в автомобила, като след извършена справка, е установено, че Д. е лишен от правоуправление по административен ред със ЗППАМ № 22-4332-001633/11.04.2022 г.

При това е безспорно, че е налице е хипотезата на чл.171, т.2а, б.,„а“ от ЗДвП. Приложимата правна уредба не обвързва мярката с установяване на вина на собственика, поради което са без правно значение обстоятелствата относно отношенията между собственичката и водача на автомобила и дали първата е знаела, че той е временно лишен от правоуправление. Следователно възприетата от административния орган фактическа обстановка съответства на посоченото правно основание за прилагане на ПАМ.

По изложените съображения, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липсата на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимия материален закон и неговата цел, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. ПАМ е приложена спрямо надлежен субект, при безспорно установено наличие на необходимите материалноправни предпоставки и по начин, който не накърнява правото му на защита.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Л. Б. Т. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1006-000207 от 04.06.2022 г., издадена от младши автоконтрольор към Областна дирекция на вътрешните работи - П., Сектор „Пътна полиция”.

Решението е окончателно.

Съдия: